

РЕШЕНИЕ

№ 556

гр. Търговище, 10.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ, VIII СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Христина Ив. Сярова

при участието на секретаря ЕЛЕНА ИВ. ДИМИТРОВА
като разгледа докладваното от Христина Ив. Сярова Гражданско дело № 20233530100906 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.439 от ГПК.

Съдът е сезиран с искова молба от К. Й. Р., *****, с адрес: с. Стража, общ. Търговище, ул. **** с която против „ЕОС Матрикс” ООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Малинова долина”, ул. „Рачо Петков - Казанджията” № 4-6, е предявен отрицателен установителен иск по чл.439 ГПК, за приемане за установено в отношенията между страните, че ищецът не дължи на ответника, сумите по изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 9407/2010 г. по описа на ВРС, въз основа, на който е образувано изп. д. № 20117180401081 по описа на ЧСИ С. Д., а именно: 7666,57 лева, представляваща дължима главница по договор за банков потребителски кредит, сключен с „ОББ“ АД, ведно със законната лихва, считано от 22.06.2010 г. до окончателното изплащане; 773,61 лева – лихва за забава; 147,83 лева - наказателна лихва, както и разноски в размер на 648,93 лева, поради погасяване по давност на правото на взыскателя на принудително изпълнение.

Ищцата твърди в исковата си молба, че в началото на месец ноември 2022г. получила съобщение от Частен съдебен изпълнител С. Д. рег.№718, и след направена справка установила, че имам образувано изпълнително дело №20117180401081 с взыскател „ЕОС МАТРИКС" ЕООД. Твърди, че никога не е получавала съобщения- покани, договор за цесия или др. от взыскателя „ЕОС МАТРИКС"ЕООД. При направената справка установила, че с писмо изх.№2128/20.02.2018г. Обединена българска банка, към която имала

задължение, въпреки че погасявала през годините чрез месечни вноски същото е прехвърлила вземането чрез договор за цесия на „ЕОС - МАТРИКС“ ЕООД. По изпълнителното дело има приложено уведомление адресирано до нея, относно цесията, но същото е неподписано от нея, тъй като никой не ѝ го е връчвал и не е уведомявана за извършената цесия. Нещо повече, в уведомлението е посочен за нейн адрес - гр.Варна, ул.“***” №35, на който, никога не е живяла.

Била изненадана, защото през всичките тези години, е погасявала към ОББ задълженията си, като последно при разговори със служители на банката същите я уведимили, че дългът ѝ е изплатен, дори имала наложен заповест на трудово възнаграждение.□

При направената справка по изпълнителното дело, видяла, че има приложен изпълнителен лист издаден на 23.06.2010г. от РС гр.Варна на основание Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК приложен по изпълнително дело №20117180401081 с който съм осъдена да заплатя на „Обединена българска банка“ АД следните суми:

- Главница в размер на 7666.57 /седем хиляди шестстотин шестдесет и шест и петдесет и седем ст./лева, с договорна лихва за забава в размер на 773.618 лева, наказателна лихва в размер на 147.83 лева ведно със законната лихва върху главницата от 22.06.2010г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените в хода на производството разноси, общо в размер на 648.93 лева.

Смита, че по отношение на задълженията визирани в изпълнителния лист в нейна полза е изтекла общата погасителна давност установена в чл.110 от ЗЗД, а именно: По отношение на изпълнителен лист издаден на 23.06.2010г. от РС гр.Варна на основание Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК по ч.гр.д.№ 9407/2010г. на РС гр.Варна, давността съгласно чл.114 от ЗЗД е започнала да тече от 23.06.2010г. когато е уведомена за заповедта за изпълнение.

Ето защо, за нея , възниква интерес от завеждането на настоящия иск срещу „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД с който да установи погасяването на вземането поради давност, а и съответното погасяване на правото да се иска принудително осъществяване на вземането.

Предвид гореизложеното, моли съда, постанови решение с което да се приеме за установено по отношение на ответника „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД, че вземането му в размер на: -7666.57 /седем хиляди шестстотин шестдесет и шест и петдесет и седем ст./лева за изтеглен потребителски кредит и договорна лихва за забава в размер на 773.618 лева, наказателна лихва в размер на 147.83 лева ведно със законната лихва върху главницата от 22.06.2010г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените в хода на производството разноси, общо в размер на 648.93 лева е погасено по давност и не се дължи. В съдебно заседание процесуалният представител поддържа иска. Претендира разноси.

С отговора ответника „ЕОС МАТРИКС“ счита иска за допустим но изцяло неоснователен. Излага следните факти и обстоятелства: Срещу ищцата е образувано заповедно производство по ч.гр.д. 9407/2010г. на ВРС, приключило с издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист с дата 23.06.2010г., въз основа на които е образувано от предходния кредитор ИД 01081/2011г., ЧСИ № 718 -С. К. -Д..

Давност не е текла до постановяване на ТР № 2/2013 от 26.06.2015г. (в съответствие с постановките на ППВС №3 от 18.11.1980г.). Всички действия по вземането, дори и тези при настъпила перемпция следва да се разгледат с оглед възприетото в реш. 37 по гр.д. 1747/2020 ВКС и най-новата практика на ВКС, съгласно която всяка редовна молба от вискателя прекъсва давността.

Ответното дружество е конституирано като вискател с постановление на ЧСИ след подадена от цесионера молба на 08.06.2018г.

След датата на конституиране на новия вискател има регулярно предприети действия, включително налагане на запор на банкови сметки / 05.05.2017г./ и запор върху трудово възнаграждение /16.01.2018г./, както и редовно постъпващи суми по същото изпълнително дело. Към настоящия момент постъпилите по ИД суми са в размер на 7729,97 лева. Последното плащане е постъпило в сметката на ответника на 19.12.2022г. Движението по изпълнителното дело прекъсва погасителната давност, която се твърди да е изтекла към датата на завеждане на иска.

Въпреки твърдението, че адресът, на който са връчвани книжата по изпълнителното дело е неизвестен на ищеца, в уточняваща си молба, ищецът изрично е посочил, че счита за начална дата, от която следва да тече давността, датата на която е получена заповедта за изпълнение. Видно от приложените към исковата молба ЗИ и ИЛ, адресът в тях е именно гр. Варна, ул. *** 35. С направеното уточнение, ищецът признава редовно уведомяване за издадената ЗИ именно на този адрес. Доколкото производството е по реда на чл. 417 от ГПК, то уведомяването е извършено в рамките на образуваното изпълнително дело.

Дори да е настъпила перемпция по изпълнително дело в даден момент, то с поисканите и извършени конкретни принудителни действия давността е прекъсната, тъй като давностният срок се приема, че започва да тече от 26.06.2015г., в случай че не е налице по-късна дата, поради което искът се явява неоснователен.

В случай на процесуална активност на кредитора, ако той е поддържал висиящността на изпълнителния процес с регулярни искания за прилагане на нови изпълнителни способи, той не следва да бъде санкциониран с обявяване на вземането му за погасено по давност, поради евентуално бездействие на съдебния изпълнител или безуспешност на посочения изпълнителен способ. Моли съда да отхвърли иска. Претендира разноси.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото

доказателства, заедно и поотделно, и по вътрешно убеждение, приема за установено следното от фактическа страна: От събраните по делото доказателства се установява, че по образувано срещу ищцата заповедно производство по ч.гр.д. 9407/2010г. на ВРС, на осн. чл.417, т.2 и чл.418, ал.1 от ГПК е издаден изпълнителен лист на дата 23.06.2010г. в полза на „Обединена Българска Банка „ АД гр.София, въз основа на които на 27.09.2010г. е образувано ИД 01081/2011г., ЧСИ № 718 -С. К. -Д., приобщено като доказателство по делото. От него се установява че взыскател по същото първоначално е била „ОББ“ АД гр.София, а впоследствие „ЕОС Матрикс“ ЕООД по силата на договор за цесия от 31.01.2018г. За цедирето на вземането ОББ АД е депозирал молба по въпросното изпълнително дело на 20.02.2018г., с искане постъпващите по делото суми занапред да се разпределят по посочена сметка на новия взыскател –ЕОС Матрикс. Ответното дружество е конституирано като взыскател с постановление на ЧСИ след подадена от цесионера молба на 08.06.2018г.(стр.96). Ищцата е редовно уведомена на цесията, съгласно уведомление от 27.02.2019г. (стр.154 от делото)

След датата на конституиране на новия взыскател има регулярно предприети действия, включително налагане на заповед на банкови сметки / 05.05.2017г./ и заповед върху трудово възнаграждение /16.01.2018г./, както и редовно постъпващи суми по същото изпълнително дело. Към настоящия момент постъпилите по ИД суми са в размер на 7729,97 лева. Последното плащане е постъпило в сметката на ответника на 19.12.2022г. от АлианцБанк България.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните изводи: Предявеният иск за недължимост на сумите по изп.д. ИД 01081/2011г., ЧСИ № 718 -С. К. -Д., поради погасяване по давност на правото на взыскателя на принудително изпълнение е неоснователен.

Разпоредбата на чл.439 от ГПК, предвижда защита на длъжника по исков ред, основаваща се само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. По отношение на твърдението за настъпила погасителна давност за вземането: Вземането за сума, предоставена по договор за банков кредит се погасява с общата 5 годишна давност. В настоящия случай се установява, че заповедта за незабавно изпълнение и изпълнителния лист са издадени на 23.06.2010г. или теченето на давността започва от този момент. Съгласно разясненията на т. 10 от Тълкувателно Решение № 2 от 26.06.2015г. на ОСГТК на ВКС действията, които прекъсват давността по чл.116, б.“в“ от ЗЗД са тези по предприемането на кое и да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ – налагане на заповед, присъединяване на взыскател, извършване на опис и др. Когато взыскателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години, изпълнителното производство се прекратява на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК. В настоящия случай изпълнителното производство е

образувано на 27.09.2010г. като кредитора „ОББ“ АД е посочил изпълнителните способности, които е искал да бъдат приложени за принудителното събиране на вземането му. По делото има наложени запови на вземания на ищцата и суми са постъпвали по сметка на първоначалния взыскател до 2017г.

С последваща молба от цесионера „ЕОС МАТРИКС“ ЕООД е поискано постъпващите суми по делото да с епревеждат по посочена от тях нова банкова сметка. След 2018г. има наложен запов върху трудово възнаграждение на ищцата /16.01.2018г./ По изпълнителното дело редовно има постъпващи суми, като последното плащане е постъпило в сметката на ответника на 19.12.2022г. от АлианцБанк България.

Предвид това съдът приема, че вземането не е погасено по давност, поради многократното прекъсване на давностния срок в хода на изпълнителното производство.

По отношение на твърденията в исковата молба, че ответникът не е легитимиран да води производството пред ЧСИ, тъй като ищцата – длъжник не е била уведомен за извършената цесия по никакъв начин, както и за нищожност на цесията, съдът намира следното: На настоящия съдебен състав е известна съдебна практика с постановяването на Решение № 209 от 28.11.2018г. на ВКС по т.д. № 2530/2017г., I т.о. В него се сочи, че без значение за основателността на иска по чл.439 от ГПК, срещу конституирания в изпълнителното дело цесионер, е установяване на надлежното уведомяване на длъжника по смисъла на чл.99, ал.4 от ЗЗД за извършената цесия, тъй като този факт не рефлектира върху дължимостта на вземането. Вземането съществува и следва да бъде удовлетворено принудително от съдебния изпълнител, като не освобождава длъжника от отговорност за погасяването му. Основателността и валидността на искането за промяна на взыскателя се прави от съдебния изпълнител и подлежи на контрол, включително и чрез ангажиране на личната му отговорност по реда на чл.74 от ЗЧСИ, ако е частен съдебен изпълнител. Следователно след като съдебния изпълнител носи отговорност за тези си действия, то длъжника не може да търси защита чрез оспорване дължимостта на вземането, с оглед действията на съдебния изпълнител. Изложените доводи касаят и твърденията за нищожност на договора за цесия, доколкото валидността на договора е преценен от ЧСИ. Предвид това въведените твърдения от ищцата за недължимост на вземането на ищеца, с оглед действията на ЧСИ, са неоснователни.

Още повече, че по делото е безспорно установено, че ищцата е редовно уведомена на цесията, съгласно подписано уведомление от 27.02.2019г. (стр.154 от изп.дело).

По изложените съображения, предявеният иск следва да се отхвърли от съда, като неоснователен.

Ответната страна е претендирала разноси, но до приключване на делото не е представен списък за направени такива, поради което съдът не

следва да се произнася по този въпрос.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от К. Й. Р., *****, с адрес: с. Стража, общ. Търговище, ул. **** против „ЕОС Матрикс” ООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. „Малинова долина”, ул. „Рачо Петков - Казанджията” № 4-6, отрицателен установителен иск по чл.439 ГПК, за приемане за установено в отношенията между страните, че ищцата не дължи на ответника, сумите по изпълнителен лист, издаден по ч.гр.д. № 9407/2010 г. по описа на ВРС, въз основа, на който е образувано изп. д. № 20117180401081 по описа на ЧСИ С. Д., а именно: 7666,57 лева, представляваща дължима главница по договор за банков потребителски кредит, сключен с „ОББ“ АД, ведно със законната лихва, считано от 22.06.2010 г. до окончателното изплащане; 773,61 лева – лихва за забава; 147,83 лева - наказателна лихва, както и разноски в размер на 648,93 лева, поради погасяване по давност на правото на вискателя на принудително изпълнение, като НЕОСНОВАТЕЛЕН.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Търговишки окръжен съд, на осн. чл.259, ал.1 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Търговище: _____